

Sukanya Chellappa

BE they a Romeo and Juliet happily married recently or Darby and Joan got into wedlock long ago, they cannot so easily forget how they enjoyed themselves on their ‘Thalai Deepavali’ day, the sound and light festival that immediately followed their wedding day. And, it is not an exaggeration, some romantic pairs still cherish that moment as much as they do their nuptials and honeymoon. ‘Express’ quizzed Mr and Mrs Padmanaban, aged three score and more, settled in Chennai.

Reminiscing, their black and white memories, Mrs. Shantha Padmanaban, says, “We celebrated our ‘Thalai Deepavali’ in 1959, just a month after we got married. Two days before Deepavali, my brother along, with his wife, came to our home in Tiruchy where we were residing at that time and gave the traditional ‘seer’ – saris and dhotis, along with sandal paste, vermilion, turmeric, betel leaves and nut, plaintain, a silver ‘sombu’ filled with ghee and the customary sweetmeat and invited us to celebrate the festival at my ancestral home of Kabisthalam as was the wont.

Since, it was a joint family, the house was peopled with assorted relatives. I remember vividly that none of the women folk slept on the Deepavali eve, as was the case in the other households too. They busied themselves with grinding the batter for ‘idli’, ‘vada’ and ‘sweeyam’ for the next morning.

For us, the next day started almost a little past midnight, in the wee hours, so to say. We, women, adorned ourselves with ‘marudhani’ (henna), the leaves ground in an ‘ammika’ along with ‘kari thundu’ and ‘kattarumbu’ (as the two additives were believed to influence the crimson shade).

Padmanaban, Shantha Padmanaban

I and my husband finished our oil bath, ‘Ganga Snanam’, by 4 am. Since there were no water heaters those days, water was boiled on slow fire in ‘Saalu’, a big container. Soapnut (seeyakkai), oil and new clothes were given to us before our bath. Then we prayed together, all in our new clothes. We burst crackers in front of the nearby Pillaiyar Temple, before we played fireworks at home --

‘vengayavedi’, ‘oosivedi’, ‘saravedi’, ‘kam-bimathapu’, ‘busvanam’, ‘tharaichakar am’ and ‘saattaivedi and everything.

The entire household ate together and it was a ‘samabandhi bhojanam’ along with the domestic help, farm workers and relatives. They were also given gifts of saris and dhotis along with sweets. The saris and dhotis cost a minimum of three or four rupees. Only cotton and silk were available. No chiffons, georgette, crepe, etc. If one had a hundred rupee note, it was more than sufficient and the celebrations turned to be a grand affair.

On the more funny side, my husband was teased by the women folk and served with ‘poli’, stuffed with scraps of cloth. As he pinched a portion of it to munch, all he got was yards of cloth! People also resorted to other tricks like pulling the plantain leaf, tied to a string and camouflaged under the ‘jam-kalam’ or the slippery ‘pandhi paai’ (mat) spread over a layer of ragi, just before the ‘pudhu mappillai’ begins to take his bite. These pranks added to the overall mood of laughter, guffaws, mirth, jollity and camaraderie.

Then came ‘adhirsam’, ‘murruku’, ‘gettiurundai’, ‘idli’, ‘vada’ and ‘sweeyam’. They were distributed to near and dear in a ‘mungilthatu’ (as there were no trays or eversilver plates then). Sweets were always confined to these items and no variety as today.

Relatives exchanged visits followed by chats over lunch, the traditional ‘saapadu’ complete with ‘vada’ and ‘payasam’ in a ‘thalavazhaillai’ or ‘nunivazhaillai’. We later visited the Swamimalai Temple in a bullock cart and offered prayers. Since, there were no television those days, thankfully, we spent time bonding with people. ‘And, that day still burns bright.’ Shantha Padmanaban adds in gleeful nostalgia.

E R Nagamanickam, Managing Partner, Vedha Radha Gold House, Opp HPO, Tiruchy, making a Deepavali Special Sale to a customer

It is bitter-sweet for carton dealers

R Muralidharan

DEEPAVALI is round the corner. Once crackers, sweets and sa- vouries were part and parcel of Deepavali, but thanks to the efforts of environmentalists, crackers took the backseat and sweets and saueries, the forefront.

A visit around the heart of the city reveal many facts like how modern nalabagathars are busy procuring orders, raw materials and packaging material a month in advance for just a day’s celebration. It is business not only for them but also for related trades and industries like grocers carton makers, screen printers and so on. Deepavali orders are procured mainly from corporates, unorganised fund operators and trades like textiles and jewelleryes.

Enquiries reveal that big players get major corporate orders. Govt officials buy from these shops to please their ‘well wishers’. Petty sweet shop owners generally agree that they depend on orders from small business establishments. While big companies accept that this year the order position is better than last year with a rise of 10 per cent, small establishments

show poor order position due to high cost of raw materials. Merchants say there are major increase in the prices of ghee by more than 20 per cent, sugar 10 per cent and oils 10 per cent and dry fruits by 20 per cent. As for car-

for paper pulp boxes with our company name printed. When we order, we will get the supply in less than 24 hours in thousands.”

‘Yanai’ Kannan of Palakarai says, “Outside of the Rockfort area, the business will be only minimal, leave alone big sweet shops. This year grocery prices went up and the order position is dull.”

Enquiries reveal that small sweet shops buy 1000 cartons each for 250 gm and 500 gm and 500 pieces of one kg size on an average.

According to sources at Krishna Papers, Alli Mall Street, people far away from Woraiyur, Karur, Ariyalur, Perambalur and Jayamkondam are our clients. For paper pulp box merchants, the Deepavali is not sweet. Dealers in Beema Nagar say, sweet shop owners order new boxes from Sivakasi. The small box costs Rs 4 and medium size Rs 7.

Vijayakumkar, Manager, Adayar Ananda Bhavan, says, “Our order position is full though prices went up due to higher raw material cost. For containers, we get the supply from our Chennai head office. We have ordered 10,000 boxes.” Overall the market sentiment is mixed.

tons, big companies place bulk orders from Sivakasi, while others procure them from local the market.

A manager of a leading sweet shops having branches all over the city, says, “we get orders mainly from industries even far away from Karur for our quality. As for packaging materials, we had already ordered one lakh cartons each in 250 gm, 500 gm and 1 kg sizes. We had also placed orders also

Customers making their selection during the Deepavali Special Sales at APA Jewellery, Chinnakkadai Veethi, Tiruchy

K S Abdus Razak and K S Amanullah, Proprietors of Sony Readymade Sarees, Manaparai, making a special Deepavali Sale to a customer

ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட்

(ஜாதி, மத, இன சார்பு அற்ற ஏழை புற்று நோயாளிகளுக்கு புகலிடம் தரும் தொண்டு நிறுவனம்)

10 ஆண்டு நிறைவையொட்டி எங்கள் மனிதநேய பணியின் விஸ்தரிப்பு

எங்களது அடுத்த இலக்காக இறுதிக்கட்ட நிலையிலிருக்கும் ஏழை புற்று நோயாளிகளுக்கு தமிழக அரசு தாம்பரத்தில் எங்களுக்கு அளிக்கவிரும்பும் இடத்தில் ஒரு தர்மசாலாவை நிறுவி அங்கு அவர்களுக்கு உணவு, இருப்பிடம் மற்றும் தேவையான மருத்துவ உதவி அனைத்தும் இலவசமாக அளிக்க உள்ளோம். அவர்களுக்கு வலியுற்ற, பசியுற்ற, அமைதியான உறக்கத்தை எதிர்கொள்ள வழிவகை செய்வோம். தேவையெனில் அவர்களது இறுதி அடக்கத்தைக் கூட அவரவர்களின் வழக்கப்படி நாங்கள் செய்ய எண்ணி உள்ளோம்.

ஆகஸ்டு 2010

அமுதசுரபி

தொண்டின் மறுபெயர் **ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட்**

ஒரு சமூக சேவை நிறுவனத்திற்குள் நுழையும்போது ஓர் ஆவயத்திற்குள் நுழைவது போன்ற உணர்வு ஏற்படுமானால் அதுவே அந்த நிறுவனம் மிகச் சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது என்பதற்கு சாட்சி. மாதா டிரஸ்ட் உள்ளே காலடி வைத்த போது அத்தகைய புனித உணர்வைத்தான் அடைந்தோம். கால்கள் யாரும் சொல்லாமல் தாமதமாகவே செருப்பைக் கழற்றி ஓர் ஓரமாக வைத்தன. உண்மையில் அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தகுந்த மாதிர் எந்தெந்தத் துறைகளில் சேவை தேவைப்படுகிறதோ அந்தந்தத் துறைகளில் சேவை செய்வது சமூக அவசியமாகிறது. அவ்விதம் காலமறிந்து தேவையறிந்து சேவை செய்வோர் கைகூப்பித் தொழுத்தக்கவர்கள். இதோ, புற்று நோயாளிகளுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்து வருகிறது ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட்.

புற்றுநோய் ஏழை பணக்காரர் என்று இளம் பார்த்து வருவதில்லை. அடையாறில் இயங்கும் புற்றுநோய் சிகிச்சை மையத்திற்கு எங்கிருந்தெல்லாமோ ஏழைகளும் நடுத்தரக் குடும்பத்தினரும் வருகிறார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து சில வாரங்கள் தங்கி புற்றுநோய்க்கான கதிர்வக்ச்சி சிகிச்சையை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அந்த இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் அவர்கள் எங்கு தங்குவார்கள்? எப்படி உணவு கிடைக்கும்? ஏற்கெனவே மனம் நொந்து போயிருக்கும் அவர்களை அக்காலத்தில் யார் பாராமிப்பது? ஒவ்வொரு புற்று நோயாளியுடனும் உதவிக்காக யாரும் கூட வருவார்களே? அவர்களை யார் ஆதரிப்பது? இப்படி எத்தனையோ கேள்விகள்... அந்தக் கேள்விக்கெல்லாம் விடையாக நிற்கிறது மாதா டிரஸ்ட். நோயாளிகளைக் குழந்தை போலக் கருதி அன்னையின் கருணையுடன் காப்பாற்றும் அமைப்புக்கு ஏற்ற பெயர்!

தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம் என்று பல இடங்களிலிருந்து நோயாளிகள் வருகிறார்கள். இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்துவர்கள் என்று பல்வகைப்பட்ட மதம் சார்ந்தவர்கள் இங்கே தங்குகிறார்கள். ஆரோக்கியமான மருந்துகளிடையேதான் மத வேற்றுமையும் சண்டை சச்சரவுகளும்! நோய் மதவேற்றுமை பார்ப்பதில்லையே? எல்லா மதத்தவரையும் கிருஷ்ணமூர்த்தி தன் உறவினரா கத்தான் நடத்துகிறார். அவர்கள் அனைவரும் அவரை தெய்வம் போலத்தான் பார்க்கிறார்கள்.

இப்படியொரு தொண்டு செய்யவேண்டும் என்ற கருத்து கிருஷ்ணமூர்த்தி மனத்தில் உதித்தபோது,

‘vengayavedi’, ‘oosivedi’, ‘saravedi’, ‘kam-bimathapu’, ‘busvanam’, ‘tharaichakar am’ and ‘saattaivedi and everything.

The entire household ate together and it was a ‘samabandhi bhojanam’ along with the domestic help, farm workers and relatives. They were also given gifts of saris and dhotis along with sweets. The saris and dhotis cost a minimum of three or four rupees. Only cotton and silk were available. No chiffons, georgette, crepe, etc. If one had a hundred rupee note, it was more than sufficient and the celebrations turned to be a grand affair.

On the more funny side, my husband was teased by the women folk and served with ‘poli’, stuffed with scraps of cloth. As he pinched a portion of it to munch, all he got was yards of cloth! People also resorted to other tricks like pulling the plantain leaf, tied to a string and camouflaged under the ‘jam-kalam’ or the slippery ‘pandhi paai’ (mat) spread over a layer of ragi, just before the ‘pudhu mappillai’ begins to take his bite. These pranks added to the overall mood of laughter, guffaws, mirth, jollity and camaraderie.

Then came ‘adhirsam’, ‘murruku’, ‘gettiurundai’, ‘idli’, ‘vada’ and ‘sweeyam’. They were distributed to near and dear in a ‘mungilthatu’ (as there were no trays or eversilver plates then). Sweets were always confined to these items and no variety as today.

Relatives exchanged visits followed by chats over lunch, the traditional ‘saapadu’ complete with ‘vada’ and ‘payasam’ in a ‘thalavazhaillai’ or ‘nunivazhaillai’. We later visited the Swamimalai Temple in a bullock cart and offered prayers. Since, there were no television those days, thankfully, we spent time bonding with people. ‘And, that day still burns bright.’ Shantha Padmanaban adds in gleeful nostalgia.

காய்கறி வியாபாரி எஸ்.சி.இராஜேந்திரன் தான் அந்தக் கலியுகக் கர்ணன்.

மாதா டிரஸ்ட் மையத்தில் ஒரு சில நோயாளிகளை தனியே சந்தித்துப் பேசினோம். அவர்கள் நெகிழ்ச்சியுடன் சொன்ன வாசகங்கள் நம்மை உருக்கின. திருச்சியைச் சேர்ந்த தில்லைக்கரசிக்கு வாய்பேசாத கணவரும் 2 குழந்தைகளும் உண்டு. வசதியற்ற குடும்பம். மாதா டிரஸ்ட்தான் அவர் சிகிச்சைக்காகச் சென்னை வரும்போதெல்லாம் அவரைக் காப்பாற்றுகிறது. இது என் அப்பா வீடு! என்கிறார் கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டே.

இந்தியர்களில் எட்டு சதவிகிதம் பேருக்கு புற்றுநோய் பாதிப்பு இருக்கிறதாம். கிராமப் பெண்கள் பலர் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்படக் காரணம் சுகாதாரம் இன்மையே. புற்றுநோயில் பாதி, சுகாதாரமில்லாத தால்தான் வருகிறதாம். சுகாதார விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இந்நோய் வராமல் பெருமளவில் தடுத்துவிடலாம். ஆனால் சுகாதாரமான பொதுக் கழிப்பறைகளே பல இடங்களில் இல்லாத சூழலில் புற்றுநோய் இல்லாத இந்தியா என்பது கனவதான். அரசு பற்பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறது, சுகாதாரமான இலவசக் கழிப்பிடங்களை கிராமங்களில் கட்டித்தரக்கூடாதா என்று ஆதங்கப் படுகிறார் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

துணை முதல்வர் ஸ்டாலின், பிரபல நடிகர் எஸ்.வி.சேகர், பாலம் கல்யாணசுந்தரம் எனப் பலர் இந்த அமைப்பின் சேவைகளை மெச்சியிருக்கிறார்கள். ஒரு பூ

என்ன ரகசியமாய் பூத்தாலும் அதன் நறுமணம் எல்லா இடங்களிலும் தன் இருப்பைத் தெரிவித்து விடுகிறதே? அதுமாதிரி விளம்பரத்தை எதிர்பாராமலேயே இந்த நிறுவனத்திற்குப் பலரது வாய்ச்சொல் மூலம் நிறைய விளம்பரம் கிடைத்துள்ளது.

எங்களுக்குப் பொருளுதவி தேவைப்படுவது உண்மைதான். ஆனால் அதைவிட புற்றுநோயால் சிரமப்படும் ஏழைகளுக்கு எங்கள் சேவை பற்றித் தெரியவேண்டியது அவசியம். இப்படியொரு நிறுவனம் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால்தானே அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் சிகிச்சைக்கு வருவார்கள்? என்று கேட்கிறார் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

இந்நிறுவனத்தின் சேவையால் ஈர்க்கப்பட்டு பலர் நன்கொடை வழங்குகிறார்கள். அண்மையில் ஊர்பெயர் தெரிவிக்க விரும்பாத ஓர் அன்பர் நெகிழ்ச்சியான கடிதத் தோடு ஐம்பது ரூபாய் அனுப்பியுள்ளார். தொகை எவ்வளவு என்பதைவிட தொகையைத் தரும் மனமல்லவா முக்கியம்! ‘நிதிமிகுந்தவர்’ பொற்குவை தாரீர், நிதிகுறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்!’ என்ற பாரதி வாசகங்கள் நம் மனத்தில் ஒடுகின்றன. நல்ல செயல்களுக்குப் பொருளுதவி செய்வோர் பெருகும்போது, இத்தகு உயர்தர நிறுவனங்களின் சேவை மேலும் விரிவாகும் என்பதும் உண்மைதான். மாதா டிரஸ்ட் கிருஷ்ணமூர்த்தியிடமிருந்து மட்டுமல்ல, நெகிழ்ச்சியுடன் நோயாளிகளிடமும் சொல்லிக்கொண்டு, மிகுந்த மனநிறைவேடு விடைபெறுகிறோம்.

- **திருப்பூர் கிருஷ்ணன், ஆசிரியர்**

வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி

நிறுவனர் மற்றும் நிர்வாக அறங்காவலர் கைபேசி: 9440001065 / 93500001065

நிர்வாக அலுவலகம்:

ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட், “குரு கிருபா”, 3, சாஸ்தா அலெக்சா, திருமயிசை தெரு, கந்தாம் காலனி, கிழக்கு தாம்பரம், சென்னை - 600 059.

To extend your assistance, kindly contact :
Sri Kamatchi Mani - 93848 33325
Ln. N.Shanckaram - 93848 20727 | S.Rama - 93810 20727
A.American - 9003247857

தாங்கள் ஒருமுறை எங்கள் தர்மசாலாவிற்கு விஜயம் செய்து எங்கள் சேவையை நேரில் கண்டபின், தங்கள் உறவினர் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் எடுத்துக்கூறலாம். நீங்கள் உதவிகளை அளிக்க விரும்பினால் “Sri Matha Trust” என்ற பெயரில் காசோலையாக கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட்

ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட், ராஜஸ்தானி தர்மசாலா, பழைய கேன்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் வளாகம், ஈஸ்ட் கனாஸ் பேங்க் ரோடு, காந்தி நகர், அடையாறு, சென்னை - 600 020. Phone: 2442 0727 / 2440 4950

நீங்கள் அளிக்கும் தர்மத்திற்கு 80(G) பிரீவின்படி வசூலான வரி விலக்கு கிடைக்கும்

உங்களது கனிவான கவனத்திற்கு

நான்:.....

அனுப்பநர்: பெறுநர்: வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி

நிர்வாக அறங்காவலர் - ஸ்ரீ மாதா டிரஸ்ட். ராஜஸ்தானி தர்மசாலா, பழைய கேன்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் வளாகம், ஈஸ்ட் கனாஸ் பேங்க் ரோடு, காந்தி நகர், அடையாறு, சென்னை-600 020.

தொலைபேசி எண்:..... நன்கொடையாக அளிக்கிறேன்.

ஐயா, புற்றுநோயால் வாடும் ஏழை நோயாளிகளுக்காக தங்கள் செய்து வரும் சேவையை மனதார உணர்கிறேன். மேலும் உங்கள் சேவை தொடர நான் ரூ.....

- ரூ.100000 கொடுத்து இந்த புனித சேவையின் ஒரு திரந்த காப்பாளராக விரும்புகிறேன்.
- ரூ.75000 கொடுத்து ஒரு வள்ளல் ஆக விரும்புகிறேன்.
- ரூ.8000 கொடுத்து இந்த தர்மசாலாவின் ஒரு நாள் சாப்பாடு செலவின் ஒரு பகுதியை ஏற்க விரும்புகிறேன்.
- ரூ.3000 கொடுத்து மதிய/இரவு உணவு அளிக்க (அல்லது) ரூ.2000 கொடுத்து கால சிறுநீர்ப்பை மட்டும் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.
- ரூ.1000 கொடுத்து ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு நோயாளி என்ற அடிப்படையில் ஆண்டு முழுவதும் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

“Sri Matha Trust” என்ற பெயரில் எடுக்கப்பட்ட ரூ.....க்கான என்னுடைய வங்கியின் பெயர் .....காசோலை எண்..... நான்..... இத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு தங்களது ரசீதையும், வசூலான வரி விலக்கு சான்றிதழையும் அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்றும் உங்கள் சேவை தொடர விரும்பும்